A **PP lwn. KAMARUL BAHARI SHARIF & YANG LAIN**

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, TAIPING
ASMADI HUSSIN PK
[RAYUAN JENAYAH NO: AB-42ES-3-09-2018]
2 JANUARI 2019

B

PROSEDUR JENAYAH: *Pelucuthakkan – Permohonan – Permohonan melucuthakkan kenderaan yang dipercayai digunakan sebagai pengangkut dalam melakukan kesalahan bawah Akta Pemuliharaan Hidupan Liar 2010 – Responden-responden didapati bersalah bawah s. 62 Akta Pemuliharaan Hidupan Liar 2010 –*
C *Perintah pelucuthakkan terhadap barangan disita – Sama ada mesti dibuat setelah mahkamah berpuas hati satu kesalahan bawah Akta Pemuliharaan Hidupan Liar 2010 atau undang-undang kecil dilakukan – Pengakuan salah responden-responden dan hukuman dijatuhkan terhadap responden-responden – Sama ada hakim bicara berpuas hati kesalahan telah dilakukan – Sama ada pelucuthakkan kenderaan yang*
D *dijadikan sebagai pengangkut menjadi mandatori – Akta Pemuliharaan Hidupan Liar 2010, s. 110(1), (2)*

PENTAFSIRAN BERKANUN: *Akta Pemuliharaan Hidupan Liar 2010 – Seksyen 110(1), (2) – Sama ada s. 110(1) dan (2) harus dibaca bersekali – Permohonan melucuthakkan kenderaan yang dipercayai digunakan sebagai pengangkut dalam*
E *melakukan kesalahan bawah Akta Pemuliharaan Hidupan Liar 2010 – Kegagalan hakim bicara memberi perhatian pada peruntukan mandatori s. 110(2) – Sama ada tafsiran yang dibuat hakim bicara terhadap peruntukan pelucuthakkan satu salah arahan – Sama ada pelucuthakkan kenderaan yang dijadikan sebagai pengangkut menjadi mandatori – Sama ada kenderaan hendaklah dilucuthakkan kepada Ketua*
F *Pengarah Jabatan Perhilitan Malaysia*

Ini adalah rayuan perayu terhadap keputusan Hakim Mahkamah Sesyen ('hakim bicara') yang menolak permohonan perayu untuk melucuthakkan sebuah kenderaan ('kenderaan itu'). Keempat-empat responden dituduh atas pertuduhan didapati berada dalam milikan mereka satu ekor kijang
G (*muntiacus muntjak*) betina iaitu sejenis hidupan liar yang dilindungi yang tersenarai dalam Jadual Pertama Akta Pemuliharaan Hidupan Liar 2010 ('Akta'), iaitu satu kesalahan bawah s. 62 Akta. Responden pertama dan kedua dilepaskan dan dibebaskan daripada pertuduhan, manakala responden ketiga dan keempat telah mengaku bersalah terhadap pertuduhan. Atas
H dapatan salah dan sabitan tersebut, responden ketiga dan keempat dikenakan hukuman denda sebanyak RM2,500 setiap seorang, jika gagal bayar penjara empat bulan. Pegawai pendakwa ('PO') memohon agar kenderaan itu dilucuthakkan kepada Kerajaan Malaysia. Permohonan itu ditolak oleh hakim bicara dan kenderaan itu diperintahkan dikembalikan kepada
I responden pertama yang merupakan pemilik berdaftar kenderaan itu. Hakim

bicara berpendapat (i) pelucuthakkan kenderaan yang digunakan sebagai pengangkut dalam melakukan kesalahan bawah Akta ialah budi bicara mahkamah dan tidak mandatori; dan (ii) responden ketiga menyatakan kijang itu dibeli daripada orang kampung dan bahawa kenderaan itu hanya digunakan sebagai pengangkutan sahaja dan bukan untuk tujuan penyeludupan hidupan liar secara besar-besaran. Terkilan dengan keputusan tersebut, perayu merayu.

Diputuskan (membenarkan rayuan perayu):

(1) Seksyen 110(1) dan (2) Akta perlu dibaca bersekali dan tidak boleh dibaca secara berasingan. Perkataan yang diberi penekanan dalam s. 110(2) jelas menunjukkan perintah pelucuthakkan terhadap barangan yang disita mestilah dibuat setelah mahkamah berpuas hati satu kesalahan bawah Akta itu atau undang-undang kecil telah dilakukan. Responden ketiga dan keempat di sini telah mengaku bersalah dan telah disabitkan kesalahan. Mereka berdua masing-masing didenda sebanyak RM2,500. Dengan menjatuhkan hukuman atas responden ketiga dan keempat, sudah pasti hakim bicara berpuas hati kesalahan bawah s. 62 Akta telah dilakukan. Dalam keadaan tersebut, perlucuthakkan kenderaan itu yang dijadikan sebagai pengangkut menjadi mandatori. (perenggan 15)

(2) Hakim bicara terkhilaf dalam membuat keputusan tidak membenarkan perintah pelucuthakkan dibuat atas kenderaan itu. Kegagalan hakim bicara memberi perhatian pada peruntukan mandatori sub-s. (2) s. 110 Akta merupakan satu salah arahan melalui tiada arahan yang mewajarkan campur tangan mahkamah ini. Tafsiran yang dibuat oleh hakim bicara terhadap peruntukan pelucuthakkan bawah Akta bersalahan dengan peruntukan nyata dan jelas bawah sub-s. (2) s. 110. Dengan ini, perintah hakim bicara mengembalikan kenderaan itu kepada responden pertama diketepikan dan diganti dengan perintah bahawa kenderaan itu hendaklah dilucuthakkan kepada Ketua Pengarah Jabatan PERHILITAN Malaysia. (perenggan 17 & 18)

Kes-kes yang dirujuk:

Malayan Banking Bhd v. PP [2017] 1 LNS 1844 HC ***(dirujuk)***
PP v. Hassan Ali Abdul Razak [2016] 9 CLJ 584 HC ***(dirujuk)***
PP v. Man Ismail [1938] 1 LNS 54 HC ***(dirujuk)***
PP lwn. Mohd Khairudarwin Niesha Mohd Shafee [2018] 1 LNS 363 HC ***(dirujuk)***
PP v. Mohd Salim Hamiddulrahman [1998] 4 CLJ 199 HC ***(dirujuk)***
PP lwn. Nasrun Effendi [2009] 3 CLJ 388 HC ***(dirujuk)***
PP v. Wahab [1964] 1 LNS 150 HC ***(dirujuk)***
Teo Siaw Peng v. PP [1993] 3 CLJ 412 HC ***(dirujuk)***
Tumlong Kuandi v. PP [1981] 1 LNS 137 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Wildlife Conservation Act 2010, ss. 62, 110(1), (2), (4)

Bagi pihak perayu/pendakwaan - Munirah Zainol Abidin; TPR
Bagi pihak responden-responden - Hadir sendiri

Dilaporkan oleh Suhainah Wahiduddin

PENGHAKIMAN

Asmadi Hussin PK:

Pendahuluan

[1] Ini adalah rayuan yang dikemukakan oleh Pendakwa Raya (perayu) terhadap keputusan Puan Hakim Mahkamah Sesyen Kuala Kangsar (hakim bicara) bertarikh 16 Ogos 2018 yang menolak permohonan perayu untuk melucuthakkan sebuah kenderaan pacuan empat roda Land Cruiser bernombor pendaftaran WBS 5193 (kenderaan itu).

[2] Melalui kes Saman No. AG-63ES-1307-2018 keempat-empat responden dituduh atas pertuduhan berikut:

> Bahawa kamu bersama-sama, pada 29 Mac 2017 Iebih kurang jam 2.30 pagi di tepi jalan berhampiran Kem Tentera Kuala Rui, 33000 Gerik Perak, didapati ada di dalam milikan kamu satu (1) ekor Kijang (Muntiacus Muntjak) betina iaitu sejenis hidupan liar yang dilindungi yang tersenarai di dalam Jadual Pertama, Akta Pemuliharaan Hidupan Liar 2010 (Akta 716). Oleh yang demikian, kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah seksyen 62 Akta 716 dan boleh dikenakan hukuman yang sama di dalam Akta tersebut.
>
> Hukuman
>
> Denda tidak melebihi RM 100,000 atau dipenjara untuk tempoh tidak melebihi lima (5) tahun atau kedua-duanya.

[3] Tarikh kembalian saman jenayah tersebut ialah pada 16 Ogos 2018. Pada hari tersebut, setelah kes dipanggil semula, responden ketiga dan keempat telah mengaku bersalah terhadap pertuduhan. Pengakuan bersalah tersebut diterima oleh hakim bicara. Atas dapatan salah dan sabitan, responden ketiga dan keempat telah dikenakan hukuman denda sebanyak RM2,500 setiap seorang, jika gagal bayar penjara selama empat bulan. Kemudiannya, Pegawai Pendakwa (PO) yang mengendalikan pendakwaan memohon pertuduhan ke atas responden pertama dan kedua ditarik balik. Responden pertama dan kedua telah dilepaskan dan dibebaskan daripada pertuduhan. PO kemudian memohon kenderaan itu dilucuthakkan kepada Kerajaan Malaysia. Permohonan itu telah ditolak oleh hakim bicara. Kenderaan itu diperintahkan dikembalikan kepada responden pertama yang merupakan pemilik berdaftar kenderaan itu. Terkilan dengan keputusan tersebut, perayu merayu ke mahkamah ini.

Fakta Kes

[4] Fakta kes sebagaimana yang diakui oleh responden ketiga dan keempat adalah seperti berikut:

Pengadu dalam kes ini ialah seorang yang berjawatan Pegawai Penguatkuasa dari Pejabat PERHILITAN daerah Gerik, yang bernama Amirul Halim bin Ahmad (No. K/P: 860924-38-6389).

Pada 29 Mac 2017 jam lebih kurang 2.30 pagi, pengadu iaitu Amirul Halim bin Ahmad bersama-sama empat (4) kakitangan PERHILITAN Gerik telah menahan dan membuat pemeriksaan terhadap sebuah kenderaan jenis Toyota Land Cruiser II dengan nombor pendaftaran WBS 5193 di tepi jalan berhampiran Kem Tentera Kuala Rui, Gerik.

Semasa pemeriksaan ke atas kenderaan tersebut terdapat empat (4) lelaki melayu seperti senarai nama di bawah berada di dalam kenderaan berkenaan. Senarai keempat-empat lelaki melayu tersebut adalah seperti berikut:

Nama: Kamarul Bahari bin Sharif (No. K.P: 690911-08-6281)

Nama: Arshad bin Din (No. K.P: 660515-02-5113)

Nama: Azahari bin Zakaria (No. K.P: 720712-09-5091)

Nama: Shahmizan bin Damanhuri (No. K. P: 820204-08-6365)

Semasa pemeriksaan oleh pengadu telah menemui satu (1) ekor kijang (Muntiacus muntjak) betina yang telah mati iaitu hidupan liar dibawah Jadual Pertama Akta Pemuliharaan Hidupan Liar 2010 [Akta 716] di dalam kenderaan mereka dan setelah di soal siasat bahawa hidupan liar tersebut adalah milik mereka dan mereka gagal menunjukkan sebarang dokumen atau tanpa lesen yang sah daripada Jabatan PERHILITAN.

Kegagalan menunjukkan sebarang lesen yang sah daripada Jabatan PERHILITAN menjadi kesalahan di bawah Seksyen 62 Akta Pemuliharaan Hidupan Liar 2010 [Akta 716] kerana menyimpan satu (1) ekor kijang (Muntiacus muntjak) betina yang telah mati tanpa lesen yang sah daripada Jabatan Perhilitan.

Laporan pengecaman spesies mengesahkan hidupan liar yang di rampas adalah seperti berikut:

Satu (1) ekor kijang (Muntiacus muntjak) betina yang telah mati iaitu hidupan liar di bawah Jadual Pertama Akta Pemuliharaan Hidupan Liar 2010 [Akta 716] dan kesalahan di bawah Seksyen 62 Akta Pemuliharaan Hidupan Liar 2010 [Akta 716]

Perkara-perkara berikut dikemukakan sebagai barang eksibit.

1. Satu (1) Borang Senarai benda-benda yang disita (PHL01/2010)
2. Satu (1) Report Polis BERSIA/000182/17
3. Satu (1) Laporan Pengecaman Pakar Spesies Hidupan Liar

4. Tiga puluh (30) keping gambar barang kes
5. Satu (1) Borang Aduan Pengadu
6. Pelan Tempat Kejadian
7. Perintah Pelupusan bertarikh 31.03.2017.

Alasan Penghakiman Hakim Bicara

[5] Hakim bicara telah memberikan dua alasan kenapa beliau menolak permohonan PO agar kenderaan itu dilucuthakkan.

[6] Pertamanya, hakim bicara berpendapat perlucuthakkan kenderaan yang digunakan sebagai pengangkut dalam melakukan kesalahan di bawah Akta Pemuliharaan Hidupan Liar 2010 (Akta itu) merupakan budi bicara mahkamah dan tidak mandatori. Di dalam alasan penghakimannya, seperti yang ditemui di ms. 21 hingga 22 rekod rayuan (RR) jld 1, hakim bicara menyatakan seperti berikut:

> [10] Mahkamah merujuk kepada peruntukan di bawah Seksyen 110(2) Akta Pemuliharaan Hidupan Liar Tahun 2010 (Akta 716):
>
> Section 110, Forfeiture of wildlife, etc, seized
>
> (1) Any wildlife, part or derivative of any wildlife, snare, trap, bait, poisoned bait, arms, conveyance, book, record, document or thing seized in the exercise of any powers under this Act shall be liable to forfeiture.
>
> [11] Di dalam Seksyen 110(2) akta tersebut, ayat yang digunakan adalah "shall be liable to forfeiture". Perkataan shall be liable ini menunjukkan bahawa ia bukan satu perintah yang mandatori tetapi ia memberikan budibicara kepada mahkamah untuk membuat keputusan samaada hendak membenarkan atau tidak membenarkan kenderaan tersebut dilucuthakkan setelah mendengar fakta dan keterangan yang dikemukakan oleh pihak-pihak di dalam kes ini.

[7] Sebagai sokongan, hakim bicara telah memetik satu keputusan Mahkamah Tinggi Seremban *PP lwn. Mohd Khairudarwin Niesha Mohd Shafee* [2018] 1 LNS 363; [2018] MLJU 314 yang telah mentafsirkan erti perkataan "shall be liable". Di dalam kes tersebut, YA Hakim Mahkamah Tinggi telah merujuk kepada penghakiman kes-kes *PP v. Wahab* [1964] 1 LNS 150; [1964] 1 MLJ 265, *Teo Siaw Peng v. PP* [1993] 3 CLJ 412, *PP v. Mohd Salim Hamiddulrahman* [1998] 4 CLJ 199, *PP v. Man Ismail* [1938] 1 LNS 54; [1939]1 MLJ 207, dan *PP v. Hassan Ali Abdul Razak* [2016] 9 CLJ 584 yang kesemuanya berkenaan dengan pentafsiran perkataan "shall be liable" di dalam peruntukan hukuman.

[8] Keduanya, perintah tersebut dibuat berdasarkan fakta kes. Di dalam rayuan mitigasi, responden ketiga menyatakan kijang itu dibeli daripada orang kampung semasa mereka dalam perjalanan. Malangnya, kenderaan yang dinaiki oleh responden ketiga dan keempat (bukan kenderaan yang menjadi subjek rayuan) telah tersangkut dan mereka berdua telah meminta bantuan responden pertama dan kedua. Responden pertama dan kedua telah datang ke tempat responden ketiga dan keempat tersangkut dengan kenderaan itu. Setelah diberi bantuan, mereka meneruskan perjalanan dengan kenderaan itu. Tidak lama kemudian, pihak PERHILITAN menahan mereka dengan menemui kijang yang mati di dalam kenderaan itu. Hakim bicara memutuskan bahawa kenderaan itu hanya digunakan sebagai pengangkutan sahaja dan bukannya untuk tujuan penyeludupan hidupan liar secara besar-besaran. Alasan penghakiman hakim bicara di ms. 28 hingga 29 RR jld 1 memutuskan seperti berikut:

> [17] Walaubagaimanapun, mahkamah tetap menimbangkan fakta dan keterangan lain yang dikemukakan di mahkamah ini. Mahkamah juga mempertimbangkan fakta bahawa hidupan liar yang dijumpai adalah 1 ekor sahaja dan keterangan ini pada pendapat mahkamah tidak menunjukkan bahawa OKT-OKT terlibat di dalam operasi penyeludupan atau jual beli secara besar-besaran hidupan liar. Walaubagaimanapun mahkamah tetap menimbangkan bahawa hidupan liar di seluruh dunia semakin pupus dan kerana itulah Parlimen merangka peruntukan undang-undang dengan hukuman yang lebih tinggi bagi mengatasi masalah pemburu haram yang sesuka hati memburu hidupan liar ini. Oleh kerana fakta inilah mahkamah telah menjatuhkan hukuman denda sebanyak RM2,500 ingkar bayar denda 4 bulan penjara ke atas OKT3 dan OKT4. Mahkamah juga telah memerintahkan supaya senapang patah yang dirampas daripada OKT-OKT dipulangkan kepada RELA. Namun berkaitan dengan kenderaan tersebut, mahkamah berpendapat ia patut dipulangkan kepada OKT1 memandangkan OKT1 juga telah dilepas dan dibebaskan dari pertuduhan yang mana pihak pendakwaan sendiri ingin menarik balik pertuduhan ke atas OKT1 dan OKT2 dan juga fakta bahawa kenderaan tersebut bukanlah digunakan bagi tujuan penyeludupan besar-besaran atau jual beli hidupan liar sebaliknya hanya sebagai pengangkutan biasa sahaja.

Petisyen Rayuan Dan Hujahan Timbalan Pendakwa Raya (TPR)

[9] Di dalam petisyen rayuan, perayu mengatakan bahawa hakim bicara telah terkhilaf dalam mengembalikan semula kenderaan itu kepada responden pertama atas alasan-alasan berikut (lihat ms. 5 hingga 6 RR jld 1):

> (1) HMS yang bijaksana telah terkhilaf dari segi undang-undang apabila gagal mengambil kira fakta yang menunjukkan bahawa hidupan liar yang menjadi subjek kesalahan kepada pertuduhan telah dijumpai di dalam jenis Toyota Land Cruiser (No. Pendaftaran WBS 5193) apabila menolak permohonan Perayu untuk melucuthakkan kenderaan tersebut selaras dengan seksyen 110(2) Akta 716;

(2) HMS yang bijaksana telah terkhilaf apabila gagal mengambilkira peruntukan seksyen 110(2) yang sama sekali tidak memerlukan Mahkamah untuk mempertimbangkan keadaan di mana pengangkut yang digunakan untuk melakukan kesalahan di bawah Akta 716 ini seringkali digunakan ataupun pertama kali digunakan bagi melakukan kesalahan di bawah Akta ini;

(3) HMS yang bijaksana telah terkhilaf apabila gagal mengambilkira peruntukan seksyen 110(2) yang jelas menyatakan bahawa Mahkamah hendaklah melucuthakkan benda yang disita iaitu kenderaan tersebut jika dibuktikan sehingga memuaskan hati Mahkamah bahawa satu kesalahan di bawah Akta ini telah dilakukan dan kenderaan tersebut telah digunakan dalam perlakuan kesalahan tersebut di mana di dalam kes ini, HMS telah berpuas hati bahawa satu kesalahan telah dilakukan oleh Responden 3 dan Responden 4 dan telah menjatuhkan hukuman di atas kesalahan yang dilakukan tersebut.

Oleh yang demikian, Perayu dengan segala hormat dan rendah diri memohon kepada Mahkamah Yang Mulia ini untuk keputusan Hakim Mahkamah Sesyen yang bijaksana bertarikh 16.8.2018 diketepikan.

[10] Di dalam penghujahan bertulis TPR yang terpelajar telah merujuk kepada kes *Tumlong Kuandi v. PP* [1981] 1 LNS 137; [1982] 1 MLJ 95 dan *PP lwn. Nasrun Effendi* [2009] 3 CLJ 388; [2008] 4 MLJ 272 mengenai peruntukan perlucuthakkan di bawah Akta Kastam 1967 yang lebih kurang sama dengan peruntukan sub-s. 110(2) Akta itu di mana diputuskan keputusan Mahkamah Majistret membuat perintah perlucuthakkan setelah kesalahan telah dibuktikan adalah tepat. Di dalam kes *Tumlong Kuandi v. Public Prosecutor (supra)* Yusof Abdul Rashid H memutuskan seperti berikut:

The learned Magistrate in the lower court ordered that the "local craft", the tin ore and the tin slag be forfeited. Such forfeiture order was upheld and confirmed. Under section 127(1) of the Act

> "An order for forfeiture ... of anything liable to forfeiture ... shall be made by the court ... if it is proved ... that an offence against this Act ... has been committed and that the goods were the subject matter of or were used in the commission of the offence ...

In the instant appeal an offence under section 49(1) of the Act had been committed and proved. The tin ore and tin slag were proved to be "goods of a class dutiable on import or export" and were the subject-matter of the charge. Such goods were conveyed in the "local craft" seized by the customs. In the circumstances, the order for forfeiture of the "local craft", tin ore and tin slag was made in accordance with section 127(1) of the Act.

The appeal against the forfeiture of the goods was also dismissed.

[11] Di dalam penghujahan lisan, TPR membawa kepada perhatian mahkamah ini kepada dua keputusan Mahkamah Tinggi ini yang memerintahkan perlucuthakkan kenderaan yang digunakan sebagai pengangkut ketika kesalahan di bawah Akta itu dilakukan. Kes-kes tersebut ialah seperti berikut:

(a) Mahkamah Tinggi Kuantan (TPR tidak membekalkan nombor kes rayuan kes Mahkamah Tinggi Kuantan) telah mengetepikan keputusan Hakim Mahkamah Sesyen Kuantan di dalam kes No. CA-64-1-03-2018 *Pendakwa Raya lwn. Kamaruddin bin Mat Kassin & Mohd Azri bin Abu Razak* yang tidak membenarkan perintah perlucuthakkan kenderaan yang digunakan sebagai pengangkut dan membuat perintah perlucuthakkan;

(b) Mahkamah Tinggi Klang Rayuan Jenayah No BA-42(ORS)-7-04-2018 *Pendakwa Raya lwn. Mohamad Khairul Zolkople* di mana perintah Hakim Mahkamah Sesyen yang mengembalikan kenderaan yang digunakan sebagai pengangkut telah diketepikan dan kenderaan itu telah dilucuthakkan.

Hujahan Responden

[12] Responden pertama telah memfailkan hujahan bertulis serta dibenarkan berhujah lisan di mahkamah. Beliau di dalam hujahannya mengatakan kenderaan itu dibeli dengan harga RM30,000. Kenderaan itu digunakan untuk menguruskan kebun yang diusahakannya. Pada hari kejadian beliau sekadar menolong responden ketiga dan keempat di dalam kesusahan yang tersangkut di dalam hutan. Responden pertama memohon keputusan hakim bicara dikekalkan.

Analisa Dan Dapatan Mahkamah Ini

[13] Setelah menghalusi alasan penghakiman hakim bicara, mahkamah ini mendapati hakim bicara telah mencapai keputusan bahawa peruntukan mengenai perlucuthakkan di bawah Akta itu adalah tidak mandatori hanya merujuk kepada sub-s. (1) s. 110 yang (yang disangkanya sebagai sub-s. (2) s. 110) dibaca seperti berikut.

> (1) Any wildlife, part or derivative of any wildlife, snare, trap, bait, poisoned bait, arms, conveyance, book, record, document or thing seized in the exercise of any powers under this Act shall be liable to forfeiture.

[14] Hakim bicara telah gagal memberi perhatian dan mengambil kira peruntukan sub-s. (2) s. 110 Akta itu yang memperuntukkan seperti berikut:

> (2) *An order for the forfeiture of any wildlife, part or derivative of any wildlife, snare, trap, bait, poisoned bait, arms, conveyance, book, record, document or thing seized and liable to forfeiture under this Act shall be made by the court before which the prosecution with regard thereto has been held and an order for the forfeiture of the things seized shall be made if it is proved to the satisfaction of the court that an offence*

A *under this Act or any of its subsidiary legislation has been committed* and that the wildlife, part or derivative of any wildlife, snare, trap, bait, poisoned bait, arms, conveyance, book, record, document or thing was the subject matter of or was used in the commission of the offence, even though no person has been convicted of such offence. (tekanan ditambah)

B **[15]** Subseksyen (1) dan (2) s. 110 Akta itu perlu dibaca bersama-sama dan tidak boleh dibaca secara berasingan. Perkataan yang diberi penekanan di dalam sub-s. (2) s. 110 di atas jelas menunjukkan bahawa perintah perlucuthakkan terhadap barangan yang disita, mestilah dibuat setelah mahkamah berpuas hati suatu kesalahan di bawah Akta itu ataupun undang-undang kecil telah dilakukan. Di dalam kes di hadapan hakim bicara,
C responden ketiga dan keempat telah mengaku bersalah dan telah disabitkan kesalahan. Mereka berdua masing-masingnya telah didenda sebanyak RM2,500 setiap seorang. Dengan menjatuhkan hukuman ke atas responden ketiga dan keempat sudah pasti hakim bicara berpuas hati kesalahan di bawah s. 62 Akta itu telah dilakukan. Di dalam keadaan tersebut, perlucuthakkan
D kenderaan itu yang dijadikan sebagai pengangkut menjadi mandatori. Perkataan yang jelas di bawah sub-s. (2) Akta itu tidak membenarkan hakim bicara memberi pentafsiran yang lain.

[16] YA Collin Lawrence Sequerah H di dalam kes *Malayan Banking*
E *Berhad v. Public Prosecutor* [2017] 1 LNS 1844 telah berpeluang memutuskan peruntukan sub-s. 110(4) Akta itu, iaitu sama ada pemilik kenderaan yang digunakan sebagai pengangkut ketika kesalahan di bawah Akta itu dilakukan berhak kepada suatu notis sebelum perintah perlucuthakkan boleh dibuat telah memutuskan seperti berikut:

F [19] The words employed in section 110 were clear and unambiguous and therefore left no room for reading words into the Act. In the case of *United Overseas Bank (Malaysia) Sdn Bhd v. UJA Sdn Bhd & Another Appeal* [2010] 6 CLJ 204, the Court of Appeal held:

> [6] With respect I am unable to agree. It is true that courts have sometimes to read words into provisions in an Act of Parliament
G to prevent an absurdity from resulting. But where the language employed is clear and unambiguous, it is not the function of the court to re-write the statute in a way in which it considers reasonable. As Seah SCJ said in *NKM Holdings Sdn Bhd v. Pan Malaysia Wood Bhd* [1986] 1 LNS 79:

H > It must always be borne in mind that we are judges, not legislators. The constitutional function of the courts is not only to interpret but also to enforce the laws enacted by Parliament. In enforcing the law we must be the first to obey it. It should be noted that the power of a court to proceed in a particular course of administering justice, was
I one of substance and not merely of form. The duty of the

court, and its only duty, is to expound the language of Act in accordance with the settled rules of construction. The court has nothing to do with the policy of any Act which it may be called upon to interpret. That may be a matter for private judgment. It seems to us to be unwise as it is unprofitable to cavil at the policy of an Act of Parliament, or to pass a covert censure on the Legislature (see Lord Chelmsford in *R v. Hughes* [1866] LR 1 PC 81, 91 and Lord Macnaghten in *Vacher & Sons v. London Society of Compositors* [1913] AC 107).

[7] In *Vickers, Sons and Maxim, Limited v. Evans* [1910] AC 444, Lord Loreburn, LC, said (at p. 445):

My Lords, this appeal may serve to remind us of a truth sometimes forgotten, that this House sitting judicially does not sit for the purpose of hearing appeals against Acts of Parliament, or of providing by judicial construction what ought to be in an Act, but simply of construing what the Act says. We are considering here not what the Act ought to have said, but what it does say;

... The appellants' contention involves reading words into this clause. The clause does not contain them; and we are not entitled to read words into an Act of Parliament unless clear reason for it is to be found within the four corners of the Act itself.

[17] Adalah jelas bahawa hakim bicara telah terkhilaf di dalam membuat keputusan tidak membenarkan perintah perlucuthakkan dibuat ke atas kenderaan itu, sedangkan peruntukan sub-s. (2) s. 110 adalah jelas bahawa setelah mahkamah berpuas hati suatu kesalahan di bawah Akta itu atau undang-undang kecil yang berkenaan telah dilakukan perintah perlucuthakkan adalah mandatori. Kegagalan hakim bicara memberi perhatian kepada peruntukan mandatori sub-s. (2) s. 110 Akta itu merupakan suatu salah arahan melalui tiada arah diri (misdirection by way of non-direction) yang mewajarkan campur tangan mahkamah ini.

Kesimpulan Dan Keputusan

[18] Tafsiran yang dibuat oleh hakim bicara terhadap peruntukan perlucuthakkan di bawah Akta itu bersalahan dengan peruntukan nyata dan jelas di bawah sub-s. (2) s. 110. Dengan ini, rayuan perayu dibenarkan. Perintah yang dibuat oleh hakim bicara mengembalikan kenderaan itu kepada responden pertama diketepikan dan digantikan dengan perintah bahawa kenderaan itu hendaklah dilucuthakkan kepada Ketua Pengarah Jabatan PERHILITAN Malaysia.